టీ కప్పులో తుఫాను

వింధ్యవాసిని

ఆ ఇంట్లో నివసించే మెంబర్ల సంఖ్య ఆరు. ఒక భార్య-ఒక భర్త, వాళ్ళ పిల్లలిద్దరు, ఇంకా భార్యగారి తమ్ముడూ, భర్తగారి చెల్లెలూను. వాళ్ళపేర్లు వరుసగ్గా చెప్పాలంటే సీతమ్మ-రంగారావూ, బాబు-బేబీ, రాజూ-రాణీను.

ఒకానొక రోజు రాత్రి ఒక్క రాజు తప్ప ఇంట్లో వాళ్ళందరూ, ఆ గృహంలో ఉండుకున్న చిన్న డైనింగు రూములో భోజనాలకి ఆసీనులై వున్నారు.

ముందు హాల్లోంచి రేడియోలోంచి పాట వినిపిస్తోంది సన్నగా—"ము ము ము ము ముద్దంటే చేదా?...." అంటూ

రంగారావు వూరుకోకుండా, 'ఒరే! బాబీ మంచి పాటొస్తోంది గానీ, వాల్యూమ్ పెంచరా వెళ్ళి. మరీ సన్నగా వినిపిస్తోంది.' అన్నాడు పుత్రరత్నాన్ని ఉద్దేశించి.

బాబీ అని పిలవడే ఈ ఆరేళ్ళ కుర్రాడి అసలు పేరు మనకి తెలీను. (అనవసరం). వీడు ఈ యేడే స్కూల్లో చేరాడు. వీడు గొప్ప పితృ వాక్య పరిపాలకుడు. కానీ అమ్మంటే భయం. (భయానికీ, చెప్పింది చప్పున చేయటానికీ, తేడా ఉందనుకుంటాను) వాళ్ళమ్మ ఎప్పుడూ రేడియో సన్నగా పెట్టుకు వినటం వాడికి తెలుసు. అందుకే వడ్డిస్తూన్న సీతవైపు అదోలా చూశాడు. చాలా సీరియస్‌గా ఉందామె. రంగారావు ఈ గొడవ పసికట్టాడు—"వెళ్ళరా బాబీ, మళ్ళీ అయిపోతుంది పాట!" అన్నాడు, ధైర్యం చెబుతోన్నట్టుగా. ఇంతకీ రేడియో వినపడటమంటే వాడికీ సరదాయే. మామూలుగా రేడియో ముట్టుకుంటే పాడుచేస్తానని అరుస్తారు. అందుకని వచ్చిన ఛాన్సు పోగొట్టుకోకుండా, బంతిలా వెళ్ళి నాలుగిళ్ళకి వినిపించగల వాల్యూమ్‌కి పెంచి వచ్చాడు.

తను ఊరుకున్నే కొద్దీ, రంగారావింకా అతిగా ఉడికించటం చేస్తాడని తెలుసు సీతకి. అందుకే ఏ ఫీలింగూ కనపరచకుండా ఉండిపోయింది.

"సీతా! ఇవాళ కాన్వెంటు బాస్కెట్ బాల్ టోర్నమెంట్ చూసొచ్చా. మీ తమ్ముడి టీమ్ వాళ్ళు భలేగా ఆడుతున్నారులే. ఫైనల్స్‌కి వచ్చారు. ఇవాళే ఆఖరి గేమ్." అన్నాడు రంగారావు.

"ఇంతకీ మీ తమ్ముడు బాగా ఆడుతున్నాడు" అన్నేమ మాట అనుకుని, "అయితే ఇవాళ ఏ అర్ధరాత్రికో కానీ వాడొచ్చేది. అంతవరకూ కాచుక్కూచోవాలన్నమాట" అంది సీత.

రంగారావుకి ఎదురుగుండా అతని చెల్లెలు రాణి కూచునుంది. ఈ పిల్ల ఈ యేడే బియ్యేస్సీలో చేరింది. ఈ పిల్లకి వాళ్ళన్నయ్యకి వంతపాడే జబ్బుంది కాస్త.

"వదినా! రాజా చూశావా? చివరికి రోజైనా నన్ను తీసుకెళ్ళలేదు టోర్నమెంటుకి. నాలుగు రోజుల్నుంచీ రాస్తుడే తీసుకెళ్తానని తప్పించుకున్నాడు. ఇవాళేమో, 'అక్కడంతా రష్షుగా ఉంటుంది! నేనేమో ఫీల్డులో ఉంటాను. నీక్కష్టం పడుతే," అని వెళ్ళిపోయాడు. ఇంతకీ తన ప్రతాపమంతా తన మాటల్లో చెప్పుకుంటాడే గానీ చూపించలేకపోయాడు." అంది.

సీత ఉడుక్కున్నట్లు కనిపించకుండా

పోంచి

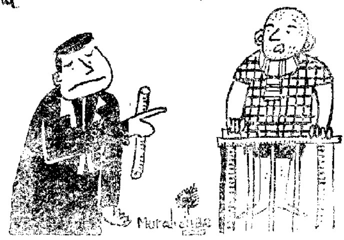

“ఆ యోగ్యావాణ్ణిందుకడిగావూ తీసికెళ్ళమని! మీ అన్నయ్య అడిగితే భుజాలెగురేస్తూ తీసికెళ్ళేవారే!” అంది.

వెక్కిరింత అర్థం చేసుకున్న రావు కిక్కురుమన్లేదు. రేడియో పెంచటానికి వెళ్ళినప్పుడు ఏదో మాగజైన్‌లో చింపిన కాగితం ఒకటి పట్టుకొచ్చి, దానిమీదున్న బొమ్మని దీక్షగా చూస్తున్నాడు బాబు

రంగారావది గమనించి, “ఏవిట్రా! అంతగా చూస్తున్నావ్ అన్నం తినకుండా” అన్నాడు.

“నాన్నా! ఇదేం బొమ్మా? ఇందులో కుక్క బొమ్మ లేదు - పిల్లి లేదు - మరి పాపాయి బొమ్మకాదు. ఇదేమిటి నానా?” అన్నాడు.

“ఏదీ, ఇలాతే!” అని అప్పించుకు చూశాడు రంగారావు. వ్యంగ్యంగా నవ్వుతూ

“దీన్ని మోడర్న్ ఆర్ట్ అంటార్రా. నువ్వు కూడా గియ్యొచ్చు కావాలిస్తే ఇట్లాంటి బొమ్మలు. మోడర్న్ ఆర్టంటే పిచ్చి గీతలన్నమాట. పిచ్చిగా నాలుగు గీతలు గీసి, దాంట్లో ఓ బొమ్మ ఉందనుకోటం!”

“భలే భలే అయితే నేనూ వేస్తా నానా!” అన్నాడు బాబు కిలింతచేసుకుని.

ఇంతకీ రంగారావు ఆ బొమ్మ గూర్చి, దాని కారణంగా మాడర్న్ ఆర్ట్ గూర్చి అంత ఫ్లాట్‌గా డిస్క్రిప్షన్ చెయ్యటం సీతకి నచ్చలేదు. దీనికి కారణం లేకపోలేదు. ఆమెకి చిన్నప్పట్నుంచీ ఏవైనా బొమ్మలు అప్పుడప్పుడు వేస్తోండటం అలవాటు. పెన్సిల్ స్కెచ్‌లాంటివి, ఏదైనా ఫోటోని చూసి బాగా వెయ్యగలదు. తను గొప్పగా వెయ్యలేకపోయినా ఆర్ట్ అన్నా ఆర్టిస్టులన్నా [illegible] అభిమానం. యుద్ధానికి సన్నద్ధం అవుతూ అంది

బహుముఖ ప్రజ్ఞావంతురాలు, తెలుగు చిత్ర సీమలో తనకో గణనీయమైన స్థానాన్ని సుస్థిరం చేసుకొన్న పద్మశ్రీ భానుమతి_ తన అద్భుత నటనా కౌశల్యంతో 'అరంగేట్రం' చిత్రం ద్వారా ఆ చిత్రాన్ని చూసిన ప్రతి

అయినా ఆర్ట్ [illegible] నగానే మీరంత తీసి పారేసి మాట్లాడటం ఎందుకో నాకర్థం కాదు."

"పాపం క్షమించుగాక! అయామ్ టాకింగ్ ఎబౌట్ మోడర్న్ ఆర్ట్ ఓన్లీ మేడమ్"

"ఏదైనా అవనీండి. మోడర్న్ ఆర్టు ఆర్టేగదా? మీ కర్థం కానంత మాత్రాన తీసిపారేయటం ఎందుకు?

"అదికాదు సీతా! నేనే కాదు. చాలా మంది అంటున్న మాటే ఇది. అందరూ అంటున్నదే నేనూ అంటున్నాను! అసలు పన్నుడిగితే వలుగురికీ అర్థంకాకుండా పోయాక ఏ ఆర్టయినా ఎందుకూ? నెత్తి మీదేసి కొట్టుకోటానికా?"

'అదే పొరపాటు. ఎవ్వరికీ అర్థం కాలేదనుకోటమే పూలిష్‌నెస్. ఎవరో కొందరు అర్థం అయినవాళ్లుంటారు తప్ప కుండా. తమాషా అనుకుంటున్నారేమో! పెద్ద పేరు తెచ్చుకున్న పికాసో లాంటి ఆర్టిస్టులంతా పిచ్చివాళ్ళనా మీ అభిప్రాయం? ఎవరూ ఎంజాయ్ చెయ్యలేక పోయినా, తను వేస్తుందేవిటో వేసే వాడికి తెలుసు, ఆ ఆనందం ఆ వ్యక్తి యెలాగూ అనుభవిస్తాడు. అర్థంకాని వాళ్ళెవరో, పత్రికల్లో కార్టూన్లేసి వెక్కిరిస్తే, దాంతో ఇంప్రెస్ అయిపోయి మీలాంటి వాళ్ళంతా క్రిటిసైజ్ చెయ్యటం ఏమైనా బావుందా?" పెద్ద ఉపన్యాసం ఇచ్చిందావిలా ఊపిరి పీల్చుకుంది సీత.

అసలింతకీ ఆర్టుమీదగాని, మోడర్న్ ఆర్టుమీదగానీ, రంగారావుకి పెర్సనల్

([illegible] ప్రచారం. [illegible] మనస్పష్టం [illegible] 'ఏర్పాటు' [illegible] నచ్చింది. [illegible] పవిత్ర వివాహం" [illegible].)

※

మాటలు అంటూ ఏమీ లేదు. తమాషాగా [illegible] అర్థం చేయాలనివి తెలివిగా మాట్లాడేను. అసలు విషయాన్ని కాస్త తెలిసీ తెలియనట్టే, [illegible] అనిపించే [illegible] ఉంచేసే [illegible] [illegible] దేనాణిని. అల్లాగే అందరూ [illegible], [illegible] అయినట్టు ఏ విషయ [illegible] ప్రత్యేకాభిప్రాయం అంటూ [illegible] ఎవరో ఏదో చెబితే సర్దుకు [illegible] ఏకమయినట్టూ మాట్లాడే శక్తి కొత్తగా [illegible] వచ్చింది.

"[illegible] నాకిప్పుడే తోయి లతగా [illegible] ఏదో తెలుసు [illegible] చేయగల్గు [illegible]. అసలు మోతర్ప [illegible] నిండి [illegible] తెలి... తెలిస్తే చెప్పకూడదంటూ" అన్నాడు కోపంగా.

"నాకు బాగా తెలుసునని నేనన్నానా [illegible] లేదు కానీ తెలీని వాటిని గురించి నేనెప్పుడూ క్రిటిసైజ్ చెయ్యను. ఏదైనా [illegible] ముందు ఆ విషయం గురించి మనకెంతమాత్రం తెలుసో చూసుకోవాలి."

"అప్పుడే ఈ లోకంలో తమరికున్నంత [illegible]. ఏ [illegible] ఎవరుంటారు? మా లాంటి వాళ్ళు సామాన్యులు. [illegible] మహామహులము కాం. అందుకే మేం సామాన్యంగానే మాట్లాడతాము. మా [illegible]...... అయితే నాకో సద్వ్యవస్థ [illegible] గనుక ప్రతి విషయంలోనూ నేను చెప్పిందల్లా [illegible] చెయ్యటమే నీ సంతు [illegible] గదా! ఇంతకీ [illegible] మాట్లాడటానికి నాకు [illegible] లేదనటం. అంతేగా" [illegible] [illegible] తరుక్కున్నది [illegible] రావు.

ఈ ఇంట్లో ఇలా టీ కప్పులో తుపాన్ల లాంటి పోట్లాటలు చాలా మామూలు విషయాలు. [illegible] ఆ భార్యాభర్తల ఇద్దరి మధ్యను ప్రేమ లేదు [illegible] లేదు — అనుకోవటం పొరపాటు [illegible] రావు [illegible] లవ్ మ్యారేజీ చేసుకున్నాడు. తనంత తెలివి, తనంత చదువు ఉన్న అమ్మాయితోనే అతి [illegible]. ఆమెకి తనపైగ సర్వాధికారాలూ ఇచ్చే [illegible]. [illegible] దైవం [illegible]

పూజించాలి—అనే ప్రిన్సిపుల్స్ తనకి నచ్చవనీ—ఇద్దరం స్నేహితుల్లా ఉందాం అనీ మొదటి రాత్రే చెప్పేశాడు సీతకి. అలాగని సీత కూడా రంగారావు నెత్తి నేమీ ఎక్కి కూచోలేదు. అతనికి జీతం లేని పెర్సనల్ అసిస్టెంటుగా మారిపోయింది. (వాళ్ళిద్దరిమధ్యా ప్రేమా, అండర్ స్టాండింగూ ఉన్నాయో లేదో తెలుసుకోవటానికి ఇంతకంటే ఎక్కువగా చెప్పక్కర లేదనుకుంటాను.)

మరవుతే వాళ్ళ గొడవల్లా ఎక్కడొస్తుందంటే— ఒక విషయాన్ని గురించి ఆర్గ్యుమెంట్ మొదలుపెట్టినప్పుడు. ఇద్దరిలో ఏ ఒక్కరూ ఎమోషన్ లేకుండా, తేలిగ్గా ఆర్గ్యూ చెయ్యలేరు. ఏదో అన్యాయం జరిగిపోతున్నట్లుగా రూడ్‌గా మాట్లాడటం మొదలుపెడతారు. దాంతో వస్తుంది చిక్కు. దాని రిజల్టు కోల్డ్‌వార్ కాక మానదు.

ఇంతకీ ఇప్పటి పోట్లాటలో ఉన్న ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, గొడవంతా డైనింగు టేబిలు దగ్గిర జరగటమే. మామూలుగా అవుతే, వాళ్ళు పోట్లాడి కోల్డువార్ సాగిస్తే, ఇంట్లో వాళ్ళకి అసలు గొడవేమిటో అర్థమయ్యేది కాదు.

ఈసారి డైనింగు టేబిలు దగ్గిరున్న ముగ్గురూ విన్నారు వాళ్ళ గొడవ. (అంతే వాళ్ళు ముగ్గురికీ అర్థమయిందని కాదు.) "అమ్మేమిటి ఇంతగా గుచ్చిగుచ్చి మాట్లాడోంద"నుకుందేమో, సీత చంకలో ఉండి తైతక్కలాడుతున్న చంటిది, భయంతో బిగుసుకుపోయి, ఆరున్నొక్క రాగం ఆలపించటానికి రెడీ అయింది.

బాబుగాడికి అసలు విషయం ఏమిటో తెలీకపోయినా, అమ్మా నాన్నా పోట్లాడుకుంటున్నారని అర్థమయింది. చక్కగా డ్రామా చూస్తోన్నట్టుగా చూసి, వాళ్ళ నాన్నలా వెళ్ళిపోగానే, అమ్మకి తెలీకుండా మెల్లిగా, వొంగి, "అత్తా, అమ్మా నాన్నా కొట్లాడుకున్నారుకదూ?" అన్నాడు రాణీ చెవిలో.

అసలే మొగుడి కోపంతో, ఆర్గ్యుమెంట్లతో విసుగ్గా ఉంది సీత. అలాంటప్పుడు ఎవర్నైనా గట్టిగా గదేస్తే హాయిగా ఉంటుందామెకి. బాబిగాడిలా అత్త చెవిలో గొణగడం చూసి, ఇదే సమయమన్నట్లు "వెధవా! అన్నం తినకుండా ఏమిటా వెధవ్వేషాలు. గంట సేపట్నుంచీ ప్లేట్లో అన్నమేమైనా తరిగిందా అసలు?" అని వీపుమీదొక్కటి అంటించింది. కానీ ఆ దెబ్బకి సీత చంకలో వున్న పాప బెదురుకుని, గట్టిగా ఏడవటం మొదలుపెట్టింది.

దాంతో సీత కోపం క్లైమాక్స్ చేరుకుంది. "ధరిద్రపు మొహమా! నీకేం రోగమో! ముయ్యి నోరు. చావులా అరుస్తోంది" అంటూ చంపమీదొకటి అంటించింది. దాంతో చంటిది వాల్యూమ్ పెంచిందేగానీ, తగ్గే సూచనలేమీ కన్పించలేదు. ఏడ్చేటప్పుడు తంతే ఇదింకా గట్టిగాఏడుస్తుందేగానీ ఆపదని సీతకు తెలుసు. కాని

అలా అని ఏమీ అనకుండా ఉండాలంటే తన కోపం తీరటం ఎల్లాగు?

పడగ్గదిలో మంచంమీద పడుకుని సిగరెట్ కాల్చుకుంటూ, ఆలోచించుకుంటున్న రంగారావు ఆలోచనలకి చంటిదాని ఏడుపు అంతరాయం కలిగించింది.

"ఆ రాక్షసి ముండనెవరలా ఏడ్పించారు? అదలా కొట్టుకుంటుంటే ఇంట్లోవాళ్ళంతా బొమ్మలాట చూస్తున్నారా?" అని గట్టిగా అరచి "ఛీ ఛీ, వెధవ సంత" అని గొణుక్కున్నాడు.

ఇంతదాకా అన్నా వదినల పోట్లాటని కనుల పండుగగా కాంచి, కోడలి రాగాలాపనని వీనుల విందుగా విని, ఆనందిస్తున్న రాణి అన్నయ్య కేక విని వ్యవహారం దూరం వెళుతోందని గమనించి చెయ్యి కడిగేసుకుని, వదిన చంకలోని చంటిదాన్ని లాక్కుని అవతలి గదిలోకి తీసికెళ్ళింది.

"ఇక్కడే ఉంటే ఇంకా బాదెయ్యగలదురా బాబూ ఈ మహాతల్లి" అనుకున్నాడేమో, బాబిగాడు కూడా మెల్లిగా జారుకుని వెళ్ళి అత్త పక్కన చేరాడు.

ఈ కథలో లాస్టు మెంబరైన రాజా అనే కుర్రాడు బియ్యే ఫైనలియర్ చదువుతున్నాడు. బాస్కెట్ బాల్ బాగా ఆడతాడు. "ఇవేళా ఆడతావో బావకి సరిగ్గా తెలీదు. అయినప్పటికీ ఎలాగైనా మెప్పు పొందాలి" అనే ఓ ఆశ ఉందా అబ్బాయికి. అదృష్టం కొద్దీ ఫైనల్స్ రోజుకి వాళ్ళ టీము లీడరు ప్రాక్టీసులో పరిగెత్తుతూ కిందపడి కాలు విరగ్గొట్టుకున్నాడు. ఆ దెబ్బతో ఫైనల్ గేములో రాజా లీడర్‌గా టీము నడిపించాడు. రాజా లీడర్‌షిప్ వల్లో, మిగతా వాళ్ళు బాగా ఆడటంవల్లో, మొత్తానికి టీమే గెల్చింది.

'ఈ దెబ్బతో బావకి తనెంత బాగా ఆడుతాడో తెలుస్తుంది" అనుకుంటూ సైకిలు అనబడే తన పుష్పక విమానంలో ఇల్లు చేరుకున్న ఆ చిన్నవాడు. గాలిదుమారంలా హాల్లోకి వచ్చి పడ్డాడు— పైగా గెలిచిన అరగంట తరవాత

హాల్లో ఇంగ్లీషు న్యూస్ వింటూ కూచుని ఉన్నాడు బావ—అవి ఎక్స్‌ప్రెస్ చేసి ఇంట్లోకొచ్చిన రాజాకి చుక్కెదురయింది. లేకపోతే ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో రాణి కూచుని ఉంది ఒళ్లో చంటిది నిద్రపోతూంది. పక్కనే ఉన్న సోఫాలో పడుకుని సీరియస్‌గా ఒకటో తరగతి పుస్తకం చదువుతున్నాడు బాబిగాడు!

ఎవరెంతా బావ కాకలో ఉన్నా, ఆయనగారి వెర్రిమొహం దిగా, ఈ పిల్లకి తెలియాలి మన తడాఖా—అనుకుని "హాయ్ రాణీ. మా గేము మన ప్రతాపం ఏమని ఉంటున్నావో నేనంటే? మా టీము గెలిచిందోయ్! టీమ్ కెప్టెన్ తెలుసా? శ్రీశ్రీ రాజాగారు గారు మారెడ్డిగారి కాలేజీ... ఫైనల్స్‌లో నేనే రాజాధిరాజాని వ్యూహాన్ని ముఖ్యానుకూలంగా నడిపించేశానే. అసలు నువ్వు కాలేజీకి రోజూ గేము చూట్టానికి

ఏం విజయం! ఏం విజయం! స్టేడియం పట్టలేద నుకో. గేము అవగానే మా స్నేహితులంతా కలిసి, ఆకాశమంత ఎత్తుకి ఎత్తేశాల్లే...." ఇంత దాకా వచ్చాక, ఆ అబ్బాయికి డౌటు వచ్చింది—అసలు ఈ పిల్ల చెప్పింది వింటోందా లేదా? అని ఎందుకంటే ఆ అమ్మాయి ఎప్పుడూ తన్ని అంతసేపు వాగనివ్వదు. మధ్యలో ఏదో ఒకటి మాట్లాడి ఖండించి నోరు మూస్తుంది. అందుకే ఆశ్చర్యంగా రాణి ముఖంలోకి చూశాడు ఏమి కనిపిస్తుందాని!

"అయిందా నీ ఉపన్యాసం?" అంది.

"ఏం?" అన్నాడు రాజా తెల్లముఖం వేసుకుని.

"ఏం లేదుగా నీ నువ్వింత గట్టిగా అరిస్తే ఈ మహాతల్లి లేచి గొంతుక్కూచుంటుంది. ఇప్పుడే పడుకుంది"

"ఈ పాటికి వాళ్ళ నాన్న బొజ్జెక్కి కబుర్లు చెప్పాల్సింది అప్పుడే నిద్రపోతుం దేమిటీ ఇదీ?" అంటూ, కాస్త ఎర్రగా ఉన్న దాని బుగ్గ చూసి, "దాని బుగ్గలా రోజ్ పౌడర్ రాసుకున్నట్లుందేం?" అన్నాడు.

"వాళ్ళమ్మ చెంప పగలగొట్టింది!"— నిర్వికారంగా వచ్చింది జవాబు.

"ఎందుకూ?" అంటూ సోఫామీదున్న బాబిగాణ్ని చూసి. వాడేమిటి ఎమ్మే పరీక్ష కెళ్ళేవాడిలా చదివేస్తున్నాడు?"

"వాడికి నీకంటే కాస్త బుర్ర ఎక్కువుంది. వాళ్ళమ్మా నాన్న సీరియస్‌గా ఉన్నారని గ్రహించుకొని కిక్కురు మనకుండా చదువుతున్నాడు."

"ఇదిగో అమ్మాయ్! అనవసరంగా నోరు పారేసుకోకు .... సర్లేగాని ఇంతకీ విషయమేమిటి నాటీకీ విమెటర్! మళ్ళీ ఏదైనా గొడవా? కోల్డ్‌వార్ చేస్తున్నారేమిటి? వీళ్ళమ్మా నాన్న!"

'కోల్డ్‌వారో హాట్ వారోగాని— మధ్యింగాస్పేసిక్కడే లెక్చరిస్తూ కూడా న్నావంటే మీ అక్కయ్య పి చేవుఁజ పిండటం భయం. నీకేవిమీ కాదుకున్నా చుందానిక........"

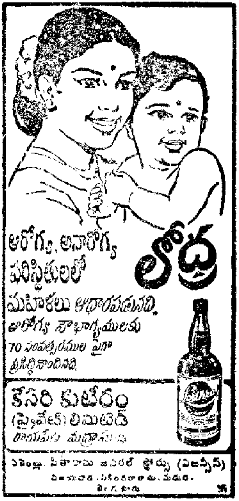

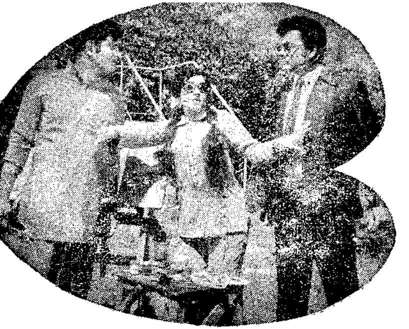

అనాదిగా స్త్రీ వల్ల కలహాలు సంభవించడమేగాక, పెద్ద పెద్ద యుద్ధాలకు దారితీసిన సంఘటనలూ ఉన్నాయి, తన కారణంగానే అయివుండొచ్చు కొడవు సింగాల్లా

ఇంతలో వినిపించనే వినిపించింది సీతమ్మ కేక." ఓరే రాజా! ఇంత రాత్రి ఇంటికొచ్చింది చాలక ఇంకా కబుర్లేసు క్కూర్చున్నావా? అన్నం కావాలనుకుంటే తొరగావచ్చి కాళ్ళు కడుక్కో. లేదంటే పస్తుండు. నాకు నిద్దరొస్తోంది ' అంది గట్టిగా.

కిక్కురు మనకుండా లోపలికెళ్లాడు. రాజా.

భోంచేసి వెళ్ళి పడుకున్నప్పట్నించీ ఆలోచిస్తున్నాడు రంగారావు. రాజా ఆలస్యంగా ఇంటికి రావటం—బాగా ఆలోచించుకోవటానికి అవకాశాన్నిచ్చింది అతనికి

"హూ సీతకి నేనే అలుసిచ్చాను. నెత్తినెక్కి కూచుంది. భార్యతో ఆర్గ్యుమెంట్ చేయటంవంత ఫూలిష్‌నెస్ ఉండదు వేరే. ఏదో తమాషాకి అన్నదాన్ని పట్టుకుని ఎవరో ఆ దరిద్రపు-వెధవలు-మోడర్న్ ఆర్టిస్టులవైపు తానేదో వకాల్తా పుచ్చుకున్నట్లు మాట్లాడి తన్నో వెధవంటుందా?' అనుకుని విసుగ్గా సిగిరెట్టుమీద సిగిరెట్టు కాలుస్తున్నాడు,

మూడు సిగిరెట్లు అయిపోయేసరికి రంగారావు మనస్సు స్థిమితపడింది. బుర్ర కాస్త ప్రశాంతంగా ఆలోచించటం మొదలు పెట్టింది. మరుక్షణమే పశ్చాత్తాపంలాంటి భావం కలిగింది "నేనేంటి అలా మాట్లాడేను! ఎవడో బొత్తిగా సంస్కారం లేని వెధవలా ఆర్టుని గూర్చి అసహ్యంగా మాట్లాడ్డమేమిటి? నా ఉద్ధంకానప్పుడు, సీతకు కాస్త ప్రవేశముందని తెలిసీ, ఆమెనలా

ఒకరినొకరు ధిక్కానపోతున్న కృష్ణ, కృష్ణంరాజు పాత్రలు జమునను చూపించే ఈ చిత్రం కృష్ణ కిశోర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి "మమత" లోనిది. నిర్మాత శేఖర్ బాబే స్వయంగా వ్రాసిన రసవత్తరమైన కథకు రజనీకాంతమైన చిత్రరూపకల్పన జరిగిన ఈ చిత్రం సెప్టెంబరు ఆఖున విడుదలవుతుంది.

విమర్శించటం ఏంబాగుంది? ... పాటం సీత విన్నాతం ఏదంది 'మనికి తెలీని విషయాల్ని గూర్చి చాలా అసహ్యంగా మాట్లాడకూడదు' అని. అది విజమే అని ... తెలీదూ. ఆ మాటతో తన ఉద్దేశాలు ఎక్స్ప్రెస్ చేసే అవకాశం సీతకివ్వకపోతే నా దెంత మూర్ఖత్వం పెద్ద ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకో, ... సమానంగా లెట్ చేసు ... అనందంగా ఏ ... సీత ... వేగుతో దినా ... రంగారావు ఆలోచను సీత ... రాగానే దగ్గిరికి తీసుకుని, "సారీ సీతా, నన్ను క్షమించవ్!" అని అడగదా మనుకున్నాడు.

ఇటువైపు డైనింగ్ టేబుల్ ముందు కొర్చుని ఉన్న సీత కూడా ఆలోచనా తరంగాల్లో కొట్టుకుపోతూంది.

"అసలా నన్నీ మాటల్నే. తనెంత ఫూలిష్‌గా మాట్లాడినా తాను తిక్కన పెన్లా ఉండుకోవాలి. అలాంటప్పుడు ఏమీ తెలియని ఓపల్లెటూరి మొద్దుని కట్టుకుని ఉండాలిసింది; కిక్కురు మనకుండా పడుండేది. నేనెప్పుడూ తనకి ఏకీభవించను. హుం! ఎన్నిసార్లు ఎన్ని విషయాల్లో నేనాయనతో ఏకీభవించలేదు! ఇంతకీ ఇప్పుడు తెలుస్తోంది, పెళ్ళాంంటే మొగుడు వాగే వాగుడంతా వేషంగా వినాల్సింది గానీ, అపోజ్ చేస్తే ప్రయోజనం లేదూ, పైగా అలా చెయ్యటం కూడా నేరం అని..........."

అలా నస్తూ ఉండగానే, అలా వంటరిగా కూచుని ఉండటలో లోన్లీగా ఫీలయింది సీత. "ఛ, నేనెందుకిలా చాదేశాను పిల్లల్ని! పాపం బెదురుకుని ఈ ఛాయలకి రాకుండా వెళ్లిపోయారు. ... రాసే అనే అంత ... వ్యస." అనుకుని జాలిగా మెల్లగా వెళ్ళి హాల్లోకి తొంగి చూసింది. ... నిద్రపోతూంది కావాలిగ దేమో సోఫామీద సీరియస్‌గా పుస్తకం చదువుతూ కన్పించాడు. "నాడు అలాగే నిద్రపోతాళ్ళే, ఎలాగూ వాళ్ళత్తి దగ్గరగా పడుకునేది" అనుకుని లోపలికెళ్లి కూచుంది సీత.

... అలా ఏంటుందగా కూచు నేసరికి ఆలోచన్లు చుట్టుముట్టాయామెని.

"నేను తప్పుగా మాట్లాడేనా?" అని ఆలోచించుకుంది.

"ఆయనకు తెలీదూ అర్థం గురించిగాని పదేవిషయాన్ని గురించైనా అలా అసభ్యంగా మాట్లాడకూడదని. ఊరికే తమాషాకి అన్నారేమో! నేను సీరియస్‌గా తీసుకుని చెప్పేసు దాన్నింది. ఛ నాకసలు సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ లేదు. అనవసరంగా గొడవచేసి కోపం తెప్పించాను. నేనంటే గౌరవం ఉన్నాయన కాబట్టి జాస్తిగా 'మూర్ఖో వెధవ్వి. నీకేం తెలీదు. నోరు మూసుకో పోవే' అంటే ఏమొగాడికైనా కోపం రాదూ! ఓ నేనెంత బుద్ధిలేనిదాన్ని! ఆయనెళ్ళి అడిగేస్తాను. క్షమించండి ప్లీజ్! ఇంకెప్పుడూ అలా మాట్లాడనని ఆయన మాటలు. అలా అడిగితే తప్పకుండా ప్రసన్నంగా అయన దగ్గరికి తీసుకుంటాడు" అనుకుంది.

ఈ తరుణంలోనే సీతకి రాజా,–ణి మాటలు స్ఫురించడం జరిగింది. అందుకే తను తొందరగా పిల్లకు భోజనం పెట్టేసి చపాటీ దాన్ని చెంచం వేసుకుని, రంగారావున్న దిక్కోకెళ్ళింది.

సీత వెళ్ళేటప్పటికి రంగారావు ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్టుగా ఉన్నాడు. కళ్ళు మూసుకుని పడుకుని ఉన్నాడు. సీత రావడం అతనికి పట్టిగుర్తించినా, వచ్చి పడుకున్నాక, చెయ్యి వేస్తుంది చెయ్యొచ్చని చూస్తున్నాడు

రంగారావు కళ్ళు మూసుకుని ఉన్న రంగారావుని చూడగానే సీత మూడ్ మారిపోయింది. "ఇంత గొడవ జరిగినా ఎంత హాయిగా నిద్రపోతున్నారీయన! నాకేనా బాధంతా హుం!" అనుకుని విసురుగా రంగారావు మంచాన్ని ఆని ఉన్న తన మంచాన్ని గజం దూరానికి లాక్కుని పిల్లని పక్కనేసుకుని పడుకుంది.

ఇంతకూ క్షమించమని అడగాలనుకున్న రంగారావు కూడా సీతలా మంచాన్ని లాక్కునేసరికి మూడంతా మారిపోయింది "హుం! ఎంత నిర్లక్ష్యం!......... అయితే నాకేం?...." అనుకుని నిద్రపోదామని ప్రయత్నించాడు. ఎంతసేపు దొర్లినా ప్రయోజనం లేకపోయింది. "తనకు తెలీదూ తనమీద చెయ్యేసి పడుకోకపోతే నాకు నిద్రరాదని. కావాలనే ఇలా చేస్తోంది." అనుకున్నాడు.

అదే క్షణంలో నిద్రరాక అవస్థ పడుతోన్న సీతకూడా "ఆయనకు తెలీదూ! తను పక్కన ఉంటేగాని నిద్రరాదని! హుం! కావాలనే ఇలా చేస్తున్నారు" అనుకుంది.

ఏ అర్ధరాత్రో నిద్రపోయారు వాళ్ళిద్దరూ. తెల్లవారి నాన్న ఎదురుపుతో ఏడు గంటలకోగాని మెలుకువ రాలేదు. లేచేసరికి రాత్రి కోపమంతా పోయి ప్రశాంతంగా ఉంది సీత మనస్సు. అటు చూసింది. రంగారావు కూడా మేలుకుని ఇంటి కప్పు పైపు చూస్తున్నాడు. వెళ్ళి కాఫీ తీసుకొచ్చి

తన వెర్రితనానికి ఉడుకుంటున్న మనసుని పాపనెత్తుకుని లోపలికెళ్ళింది. ఇంతకీ అప్పటికి రంగారావు లేచి అర్ధగంటయింది. సీత లేవగానే మాట్లాడిద్దామని చూస్తున్నాడు. కానీ ఆమె లేచిన వెంటనే, ఏమీ పట్టనట్లుగా, అలా వెళ్ళిపోయేసరికి నిరుత్సాహపడి, 'హుఁ ఇవాళంతా ఇంతే కాబోలు. ఇలాగే ఏడిపిస్తుందేమో! అయినా నాకీ పనిష్మెంటు కావాల్సిందే." అనుకుని చలేస్తుంటే, దుప్పటి ముఖం మీదికి లాక్కుని పడుకున్నాడు.

కాఫీ తీసుకొచ్చిన సీత తను వస్తుందని తెలిసీ కావాలనే అతనలా చేస్తున్నాడనుకుని బాధపడింది. 'ఎప్పుడూ రానంత కోపం వచ్చింది. అయినా నాకీ శిక్ష కావల్సిందే. నే చేసిన దానికి' అనుకుని కాఫీ నలా మంచం తల దగ్గిర ఉన్న షెల్ఫుమీద పెట్టేసి వెళ్ళిపోయింది.

ఇంక ఎంతసేపు పడుకున్నా నిద్రరాదు లెమ్మని ముసుగు తీయకుండానే, "రాణీ, మీ వదిన్నడిగి కాఫీ పట్రావే!" అంటూ అరిచాడు గట్టిగా. "మామూలుగా సీతా! కాఫీ" అని పిలిచేవాడల్లా 'రాణీ!' అని పిల్చేసరికి హాల్లో కూచుని చదువుకుంటున్న రాజా రాణీలు మొహమొహాలు చూసుకున్నారు. రాణీ లేచేలోగానే, లోపల్నించి సీత "రాణీ అక్కడే షెల్ఫు మీద పెట్టానని చెప్పమ్మా మీ అన్నయ్యకి" అని కేకేసింది.

లేవబోతున్నది అలాగే కూచుంది రాణి. కోల్డ్‌వార్ ఇంకా సాగుతోనే ఉంది చూసి అప్రయత్నంగా సాభిప్రాయంగా చూసింది రాజావైపు.

"ఎంత గొడవ జరిగినా, పొద్దుటికి రాత్రి పడుకోబోయేముందే సర్దేసుకుంటావా చూడాల్సింది ఉన్నట్లుందే!' అని లోపల్లోపలే నవ్వుకుని— రాణీ నడిగాడు రాజా, "ఏమ్మోయ్ ఇంకా రాణీ విడినట్లు లేదు— అసలు గొడవేమిటి! అనడిగితే, చెప్పకుండా నోరు మూయిస్తే లాభం" అన్నాడు మెల్లిగా.

"మామూలేగా, ఏంలేదు కాదులే" అంటూ ఒక్క మాట కూడా పొల్లు పోకుండా గొడవంతా చెప్పి, చివరగా "అయినా వదినకి బొత్తిగా సెన్సాఫ్ హ్యూమర్ లేదు. అన్నయ్యేదో తమాషాకి అన్నాడేమో—అనవసరంగా గొడవచేసి కోపం తెప్పించింది" అని తన కామెంటు పడేసింది.

"సరే లెమ్మ మీ అన్నయ్యేదో తప్పు లేనట్లు మాట్లాడుతావు నువ్వు. అక్కయ్యకి కాస్త అద్దంలో ప్రవేశం దని తెలిసీ అలా తీసేసి మాట్లాడటం ఎందుకు? ఆ పొజిషన్లో నువ్వే ఉన్నా నిన్ను ఎగతాళి చెయ్యాలనే అలా అంటున్నాడని మా అక్కయ్యలాగే చేసుండేదానివి కాదూ?"

"……………"

"……………"

"సరేలే నీ…………కదనె పొజిషన్లో నేనుంటే ఇప్పుడే చేసేదానో చెప్పనా?"

"……………" యాంగ్జయిటీతో

చూశాడు రాజా. అదే క్షణంలో మంచం మీదినించి లేచి డైనింగు హాల్లోకొచ్చి కాకతాళీయంగా ముందు గదిలో జరుగుతున్న సంభాషణ వింటున్న రంగారావూ, ఏదో పనిమీద వంటింట్లోంచి బయటకొచ్చిన సీత కూడా యాంగ్జయిటీతో చూస్తున్నారు ఏం చెబుతుందో చూద్దామని.

"చూడండి భర్తగారూ, మీరన్నదాన్ని ఖండించానని మీకంత కోపమొచ్చిందే. శాస్త్రాలూ స్త్రీ ప్రవేశమున్న అర్థాన్ని తేలిక పరిస్తే నాక్కోపం రావటమూ సహజమే కదా? బాగానే ఉంది. అయినా ప్రతి విషయంలోనూ మొగుడూ పెళ్ళాం నేళ్ళు ఏకీభవించి తీరాలనే రూలెక్కడుంది? భార్యాభర్తలంటూ, ఇద్దరు సెపరేట్ ఇండివిడ్యువల్స్ అయినప్పుడు, రెండు రకాల భావాలుండటం అసహజం కాదు. అలాంటప్పుడు అనవసరంగా ఆర్గ్యూ చేసుకుని ఏకీభవించలేకపోయామని ఒకరిమీదొకరు మాటలు పారేసుకోవటం ఎందుకు? తర్వాత మళ్ళీ రాజీ కుదరక దూరంగా ఉంటూ అవస్థపడటం ఎందుకు-- అందుకని ఇప్పట్నించీ నేనేదైనా అబ్జెక్ట్ చేస్తే, భరించటం మీరు నేర్చుకోండి. మీరు ఆర్గ్యూ చేసినా కోపం తెచ్చుకోకుండా నవ్వుతూ మాట్లాడటం నేను నేర్చుకుంటా. సరేనా? అనేదాన్ని"

"కరెక్ట్. భలే చెప్పావు. భార్యాభర్తలన్నాక ఏకీభవించి సర్దుకుపోవాల్సిన విషయాలెన్నో ఉంటాయని. మోడర్న్ ఆర్ట్ గురించీ, పట్టి గడ్డి గురించీ వాదులాడుకుని అనవసరంగా బాధపడటం ఎంత ఫూలిష్‌నెస్?"

సంభాషణంతా విన్న శ్రోతలిద్దరూ, తప్పు చేసిన వాళ్ళకి మల్లే తలలు వంచుకుని ఉండిపోయారు కాస్సేపు-వాళ్ళిద్దరికీ తట్టిన పట్టుకు, ఏడేళ్ళయి కాపురం చేస్తున్నా మాకు తోచలేదే అని.

ఆ వేళ ఆదివారం. మధ్యాహ్నం రాజా, రాణీ ఏదో హిందీ సినిమా మాట్నీకి వెళ్ళినప్పుడు, బాబిగాడూ, పాపా నిద్రపోయినప్పుడు, రంగారావూ, సీతా రాజీ పడ్డామనే విషయం నేరుగా చెప్పనవసరం లేదు.

కాస్సేపిద్దరూ క్షమాపణలతో గడిపారు "నీకోపం పోయిందా" అని రంగారావడిగితే, "మీకో?" అని సీతడిగింది.

అయినా ఏమో అనుకున్నాగానీ మీ చెల్లి భలే తెలివైనదండీ ఎంత బాగా చెప్పిందీ మనిద్దరి పొరపాటును గురించి."

"చెప్పింది కరెక్టే అనుకో, కానీ మాటలు చెప్పటం సులభమే లెద్దూ. ఇంత ఈజీగా మన గొడవని గురించి చర్చించుకున్నారు కదూ కుర్ర సన్నాసులు రేపొద్దున వీళ్ళిద్దరికే పెళ్ళిచేస్తే రోజుకొక్కసారయినా పోట్లాడుకు తీరతారు. చూడు" అన్నాడు రంగారావు నవ్వుతూ.

అదే మానవ నైజం! మనం చేసింది తప్పని తెలిసినా, మనచుట్టూ వాళ్ళందరూ ఇలాంటి తప్పులే చేస్తుంటారుతే అని సమర్థించుకోటంతో సంతృప్తి పడతాం.